

Bespreeknotitie enquête ‘Stad en Raad’

1. Achtergrond

Voor het eerst is dit voorjaar onder Stadgers een enquête over hun gemeenteraad gehouden. Voelen de Groningers zich gehoord en vertegenwoordigd door de raadsleden? Hebben ze vertrouwen in hun besluiten? Kennen ze de mensen in de raad ook? En hebben ze nog tips voor hun vertegenwoordigers?

Het idee voor zo’n ‘burgertevredenheidsonderzoek’ is ontstaan na het opstellen van het Griffieplan 2015. Daarin stond, als het gaat om contacten tussen de raad en burgers en de ondersteuning van de Griffie daarbij, als ambitie geformuleerd: “Burgers en organisaties voelen zich gehoord. Hun betrokkenheid bij het vormgeven van de samenleving en de (veranderende) rol van de overheid is vergroot.” Maar hoe weten we of de Stadgers zich gehoord voelen door de gemeenteraad? Hoe weten we of ze zich meer betrokken voelen bij de veranderende Stad? Vragen waarop we de antwoorden niet goed wisten.

Commissie ‘Werkwijze Raad’

Daarom de enquête. Om inzicht te krijgen in de beleving van de Stadgers van de gemeentepolitiek en dan vooral de gemeenteraad. Bij herhaald onderzoek zijn mogelijk trends waar te nemen. Het presidium leverde input voor de enquête en heeft met de vragenlijst ingestemd. Min of meer toevallig valt ‘Stad en Raad’ samen met het werk van de commissie ‘Werkwijze Raad’ waar de verbinding tussen raad en Stadger ook een thema is.

Facebook

Vanaf maandag 9 mei tot en met 23 mei konden Stadgers aan de online enquête ‘Stad en Raad’ meedoen. Alle ruim 9.000 leden van het Stadspanel kregen de vragen in hun mailbox. Maar omdat het een open enquête was, konden alle Stadgers via www.os-groningen.nl aan de enquête meedoen. Dat is de website van Onderzoek & Statistiek Groningen, het onderzoeksbureau van de gemeente dat het onderzoek in opdracht van de Griffie heeft uitgevoerd. Via de gemeentelijke communicatiekanalen, waaronder ook Facebook, is aandacht gevraagd. Ook de pers pikte de enquête op, ook na afloop over de resultaten.

Meer dan 3400 mensen hebben aan ‘Stad en Raad’ meegedaan. In totaal hebben 3020 leden van het Stadspanel de enquête volledig ingevuld en 409 ‘losse’ respondenten. Zoals bij de presentatie van de onderzoeksresultaten al is gezegd: de respondenten zijn geen representatieve afspiegeling van alle inwoners van de stad. Maar volgens Onderzoek en Statistiek is het Stadspanel, dat de grootste input leverde, “een zeer bruikbaar instrument om in korte tijd de mening van een aanzienlijke groep inwoners van de stad Groningen te peilen”. Uit het onderzoeksrapport: “Met ruim 3.000 respondenten vanuit de hele gemeente en in alle leeftijdsgroepen geeft het Stadspanel een adequaat beeld van de mening van inwoners van de stad.”

2. Resultaten enquête

Onderzoek en Statistiek Groningen heeft op woensdag 15 juni in de nieuwe raadzaal het onderzoeksrapport aan de raad gepresenteerd. Even kort nog: Bijna 70 procent van de respondenten heeft minstens enige interesse in de Groningse gemeentepolitiek. Hoe jonger, hoe minder interesse. De meeste deelnemers zijn niet actief betrokken bij de politiek. Sommigen hiervan willen best betrokken worden, bijvoorbeeld via bijvoorbeeld inspraakmomenten voor burgers, bijeenkomsten in

wijken of via referenda. Namen van raadsleden kent bijna een derde van de deelnemers. De meeste mensen volgen de gemeenteraad vooral via radio en televisie (OOG en RTV Noord), de gemeentelijke Stadsberichten in *De Gezinsbode* en het *Dagblad van het Noorden*. Jongeren volgen de gemeenteraad vaker via social media als Twitter en Facebook. Een kwart van de deelnemers aan de enquête volgt de gemeenteraad niet.

Stellingen

Via een aantal stellingen konden de respondenten hun mening over de gemeenteraad geven. Dan blijkt dat iets meer respondenten geen (1.099) dan wel (1.051) vertrouwen in de besluiten van de gemeenteraad hebben. Meer dan 600 mensen gaven aan het antwoord op deze stelling niet te weten. Opvallend is dat onder jongeren (onder de 35 jaar) een meerderheid wel vertrouwen in de besluiten van de raad heeft. Op de stelling 'Als Stadje heb ik invloed op wat er in mijn straat, wijk en stad gebeurt via de gemeenteraad' antwoordden meer mensen 'nee' (1226) dan 'ja' (1089). Meer respondenten voelen zich niet (1172) dan wel (925) vertegenwoordigd door de raad. De stellingen 'Ik voel mij gehoord door de gemeenteraad' (wel: 434, niet: 1208, weet niet: 902) en 'Raadsleden zijn voldoende zichtbaar bij wat er in mijn wijk gebeurt' (wel: 318, niet: 1589, weet niet: 852) zijn het minst positief beoordeeld.

Luisteren

De uitkomsten van de stellingen over de raad zijn volgens de onderzoekers in lijn met adviezen en opmerkingen die respondenten aan het eind van de enquête kwijt konden. Raadsleden krijgen voornamelijk het advies mee het contact met inwoners en wijken te bevorderen om te weten wat er speelt en leeft bij de Stadjes (zie ook de bijlage). Respondenten noemen ideeën over het organiseren van dit contact, bijvoorbeeld enquêtes onder alle bewoners van een wijk. Daarnaast veel ideeën over aansluiten bij wijkbijeenkomsten en referenda. Dat raadsleden (meer) moeten luisteren naar inwoners komt erg vaak terug. "Toch wat meer luisteren naar wat bewoners te zeggen hebben." "Niet Luunen op ambtenaren maar zelf onderzoeken en luisteren naar de mensen!" En dan niet luisteren voor de schijn, maar de burger echt serieus nemen. "Duidelijker luisteren naar de mensen uit de wijk(en) en niet net doen alsof je luistert." "Meer luisteren en daar iets mee doen."

2.1 Inzoomen op suggesties van Stadjes

In het onderzoeksrapport komen de vele adviezen en ideeën van de respondenten alleen in grote lijnen terug. Het is interessant om op deze talloze tips in te zoomen. Want veel opmerkingen gaan over de onderwerpen in de stellingen waarover de deelnemers niet zo positief zijn: het zich gehoord voelen, zichtbaarheid van raadsleden in de wijk, vertrouwen, invloed en betrokkenheid. Dit minder positieve beeld is ook wat bijvoorbeeld het *Dagblad van het Noorden* uit de enquête haalde. "Vertrouwen gemeenteraad Groningen houdt niet over." (DvhN 15 juni). Hoewel het gesprek over de enquête overal over kan gaan, focust deze bespreknotitie op richtingen die het herstel van vertrouwen zouden kunnen bevorderen. Met welke ideeën komen de Stadjes zelf? Wat noemen ze bijvoorbeeld als mogelijkheden om zich gehoord en vertegenwoordigd te voelen en betrokken te raken? Antwoorden op deze vraag kunnen helpen om meer vertrouwen in de Groningse raad en de lokale politiek te krijgen. Allereerst wordt ingezoomd op de vraag over hoe Stadjes (meer) betrokken zouden willen worden bij de gemeentelijke politiek (vraag 4 in de enquête). Dat was een open vraag die vanuit het presidium is ingebracht. Vervolgens wordt ingezoomd op de reacties op de laatste, open enquêtevraag die de deelnemers opriep met ideeën en adviezen voor de raad te komen (vraag 18).

3. Hoe willen Stadjsers meer betrokken worden bij de gemeentelijke politiek?

Deelnemers die aangaven actief betrokken te zijn bij de gemeentelijke politiek of die zeiden dat graag te willen, konden aangeven hoe ze (meer) betrokken zouden willen worden bij de plaatselijke politiek. Veel antwoorden op deze expliciete, open vraag kunnen betrekking hebben op de raad en ook het college van B&W en de gemeentelijke organisatie.

Het **referendum** is veel genoemd. “Over lokale, tastbare zaken. Meebepalen waar de gemeente z’n geld aan uitgeeft.” Ook **enquêtes** houden wordt veelvuldig geadviseerd. Sommige respondenten noemen het gebruik van het Stadspanel als mogelijkheid. “Het gevoel hebben dat partijen luisteren naar de burgers in plaats van naar bedrijven en overheidsorganen.” Of varianten van enquêteren zoals de mogelijkheid digitaal een mening over een voorstel te kunnen geven. “Via bijvoorbeeld een gemeenteraadsloket waarbij je input kunt leveren en vragen kunt stellen. Mee kunnen praten via internet over onderwerpen die de leefwereld direct raken, bijvoorbeeld het Fietsplan en Noorderplantsoen.” Maar ook veel pleidooien voor **meer fysieke ontmoeting** tussen raadsleden en inwoners. “Politieke avonden in de wijken. Raadsleden en wethouders organiseren avonden om in gesprek te gaan met buurtbewoners. Want politiek is op dit moment een ver-van-mijn-bed-show.”

Inspreken

Meer **spreektijd** bij vergaderingen komt ook een aantal keren terug en vooral “meer inspraak”. “Inspreken is lastig. Je hele verhaal doen in een paar minuten valt niet mee. Ook het resultaat van de inspraak vaak niet, het is lang niet altijd terug te horen in het vervolg van de behandeling. Een andere inspraakmogelijkheid, bijvoorbeeld door je reactie via de mail naar de raad te sturen en dan uitgenodigd worden om gehoord te worden zodat je antwoorden kan geven op vragen die leven bij raadsleden, is soms beter.”

Ook genoemd:

- Actief kunnen deelnemen aan vergaderingen
- Discussieavond in de wijk. “Wat leeft er? Wat doet de gemeente voor u? Wie zijn uw wethouders?”
- Andere vormen van zeggenschap, zoals G1000
- (Her)invoering van Heel-de-buurtoverleggen
- Debatavonden
- Buurtgesprekken
- Meer contactmomenten met college- en raadsleden
- Inloopspreekuur georganiseerd door de gemeenteraad
- (Op Facebook) experimenteren met andere inspraakmogelijkheden
- Publieksfora voor belangrijke onderwerpen
- Rondetafelbijeenkomsten
- Elk jaar een vergadering in een wijk met gemeenteraad en bewoners
- “Raadsleden zoeken de kiezer op. Gewoon wat spontaner in contact komen, niet te geforceerd.”
- ‘Ware’ democratie. “Het volk beslist, ik beslis samen met mijn burens.”
- “Meer “referenda-achtige” initiatieven ontwikkelen.”
- “Meer de wijk in als politicus. En niet alleen de posters tijdens verkiezingstijd. Dan kun je ter plekke de positieve en negatieve activiteiten in de wijk bespreken. Meer buiten de vergaderzalen, meer de ‘de straat’ op.”
- Hoorzittingen. “Raads- en collegeleden zouden met enige regelmaat in openbare hoorzittingen kennis kunnen nemen van zaken die onder de bevolking leven.”
- Online discussie met raadsleden
- “Meer inspraakmogelijkheden bij politieke belangrijke beslispunten.”

- “Experimenteren met andere inspraakmogelijkheden zoals bijvoorbeeld ontwerpcafés, referenda, op basis van project of thema.”
- “Simpele manier om besluitvorming van de raad te kunnen volgen, bijvoorbeeld via een app.”

4. Open adviezen en ideeën

Al genoemd is dat op een aantal onderwerpen de deelnemers niet erg positief oordeelden: zichtbaarheid van raadsleden in wijk, de invloed van inwoners op de Stad via de gemeenteraad, het gevoel zich gehoord te voelen en zich vertegenwoordigd te weten. In de open vraag aan het eind naar adviezen en ideeën voor de raadsleden komen veel respondenten met suggesties. Hoe kunnen raadsleden zichtbaarder worden en meer algemeen: hoe kan het contact tussen raadsleden en Stadgers worden verbeterd? Hoe kunnen Stadgers zich meer gehoord voelen? En hoe willen Stadgers meer invloed? Deze thema's lopen uiteraard in elkaar over. Als raadsleden in gesprek raken in de wijk, kunnen inwoners zich gehoord voelen en mogelijk ook invloed hebben. Voor het overzicht komen 'zichtbaarheid/contact' en 'gehoord voelen en invloed' gescheiden aan de orde.

4.1 Zichtbaarheid en contact

Rode draad bij de opmerkingen: de **raadsleden moeten zichtbaarder zijn**. Meer persoonlijk contact. “Persoonlijk contact zorgt voor minder afstand met de volksvertegenwoordiger, zorgt voor meer begrip voor afwegingen, het besluitvormingsproces en acceptatie van beslissingen.” En dan vooral zichtbaarheid en contact in de wijken. Tientallen keren genoemd. “We zien ze hier nooit in De Held/Gravenburg.” “Kom uit je vergaderzaal en praat met de bevolking.” “Naarmate de digitalisering toeneemt, worden ze steeds meer onzichtbaar.” “Vooral wijken met een laag sociaal milieu zijn slecht in communicatie op schrift en hebben behoefte aan een gezicht en een gesprek om zich gehoord te voelen.” Het advies van respondenten: ga de wijk in om te luisteren, in gesprek te gaan, om te weten wat er speelt. “Stop met ellenlange vergaderingen en ga meer de stad in.” “Ontdek wat er speelt, wat bewoners belangrijk vinden en welke initiatieven ze willen ontplooiën.” Aanbellen bij de mensen thuis wordt niet één keer expliciet genoemd. Wel: “Zet twee stoelen en een tafel neer in een winkelcentrum en je raakt vanzelf in gesprek.” De binnenstad in mag ook: “Leg je oor te luister op de markt of in de Herestraat.” En niet alleen in verkiezingstijd, voegen velen eraan toe.

Gewoon als raadslid **de wijk inlopen** is goed. Maar ook als gemeenteraad **“open vergaderingen”** in de wijk organiseren. “Per wijk jaarlijks een avond in bijvoorbeeld een buurtpand organiseren om de zichtbaarheid van wijkgericht zijn te versterken. Van tevoren vragen wat voor punten mensen in willen brengen en dit van tevoren bekend maken om de betrokkenheid van alle aanwezigen te vergroten.” En zo'n bijeenkomst op tijd bekend maken, raden veel respondenten aan. In *De Gezinsbode*, maar ook in de wijkkranten die huis-aan-huis worden verspreid.

Ook genoemd:

- “Een actieve rol spelen in de wijken (een wijk) van Groningen, minimaal één keer per jaar deelnemen aan een activiteit of een meeting.”
- Open dagen
- “Misschien is het mooi dat partijen eens inloop- of inspraakavonden organiseren in wijken.”
- “Toon veel je gezicht bij wijkbijeenkomsten.”
- Themabijeenkomsten. “Niet pas als er een groot meningsverschil is, maar meer als denktank.”
- “Vraag zelf eens of je op een buurtavond mag komen.”
- “Ze zouden vaker open vergaderingen in de wijken moeten organiseren.”
- “Deel je net als de wethouders voor de burgers duidelijk in naar de wijk.”

- “Denk dat het goed is om als raadslid je gezicht regelmatig te laten zien op buurtvergaderingen (bijvoorbeeld wijkraden) om te horen hoe de sfeer is en wat er leeft.”
- Actiever zijn op Twitter
- “Nodig burgers uit als gast.”
- Spreekuur gemeenteraad
- “Idee om de raadsvergaderingen live uit te zenden op het scherm bij Bakker Bart op de Grote Markt?”

4.2 Gehoord voelen en invloed

Respondenten voelen zich veel vaker niet dan wel door de gemeenteraad. Soms zeggen ze daar ook iets over. “In het verleden heb ik wel een enkele keer actie gevoerd tegen bepaalde voornemens van de Gemeente (bijv. sluiting Natuurmuseum, bouw Forum, ligplaatsenbeleid, de doorgesloten coulantie jegens studenten en horeca) maar ik heb me nooit ‘gehoord’ gevoeld.” “Ik voel me niet gehoord omdat de vorming van de gemeenteraad vaak niet naar de kiesuitslag is. Het is bepaald ondemocratisch dat de partijen met winst niet in de raad [bedoeld wordt: het college] komen.” “Ik voel me absoluut niet gehoord door gemeenteraad en bestuur. Er wordt gigantisch veel geld uitgegeven aan projecten die gedoemd zijn te mislukken en iedereen komt daar zomaar mee weg.” “Ik voel me als oudere vaak niet gehoord, de aandacht is voor jongeren.”

Veel respondenten vinden ook dat ze via de gemeenteraad weinig invloed op hun omgeving kunnen uitoefenen. Op de stelling ‘Als Stadje heb ik invloed op wat er in mijn straat, wijk en stad gebeurt via de gemeenteraad’ antwoorden meer mensen ‘nee’ (1226) dan ‘ja’ (1089). Met wat voor ideeën komen de respondenten waardoor ze zich meer gehoord zouden kunnen voelen? Ideeën die appelleren aan de veelgenoemde wens dat raadsleden meer en beter naar de inwoners moeten luisteren. En wat voor ideeën leven er over vergroting van hun invloed?

Luisteren

Terugkerend genoemd om gehoord te worden en invloed uit te oefenen: **enquêtes** en **referenda**. Over enquêtes wordt onder meer gezegd: “De burger via meerdere enquêtes betrekken is de manier om tot een democratische beslissing te komen.” “Luisteren naar de bewoners, enquêtes mogelijk, voor grote besluiten zoals wijziging verkeersplan, Forum, bussen uit centrum.” “Ik zou het wel leuk vinden als ik bijvoorbeeld via enquêtes of door te reageren op een post op internet af en toe gevraagd word mee te denken over kwesties.” Enquêtes wordt als een goed middel gezien om informatie over wat er leeft in de stad en dan vooral de wijken te halen. “Luisteren door een enquête onder alle inwoners in een wijk.” “Mooie vorm ook om bijvoorbeeld per wijk een enquête in te laten vullen en zo wensen en behoeften boven water te krijgen.” Enkele respondenten zien de enquête ‘Stad en Raad’ waaraan ze meedoen als een goed voorbeeld. “Dit soort onderzoeken vaker houden en uitbreiden.”

Nog vaker dan enquêtes noemen respondenten het referendum als manier om gehoord te worden en invloed uit te oefenen. Ook omdat er scepsis en onvrede is over de bestaande vormen van inspraak. Om slechts enkele opmerkingen hierover aan te halen: “Tav gehoord worden. Hier heb ik twijfels over. Er wordt inspraak aangeboden maar uitvoering staat volgens mij al vast.” “Er was een inspraakavond, maar al snel bleek dat het niet de bedoeling was een afwijkende mening te hebben.” “Meerdere ervaringen gehad waarbij er NIKS wordt gedaan met inspraak. De gemeente heeft de plannen al klaar en ach voor de vorm doen we nog inspraak.” “Er wordt de indruk gewekt dat er inspraak mogelijk is maar in werkelijkheid is dat in het geheel niet het geval (jongerenhuisvesting).” “Bij inspraakavonden is het te vaak een formaliteit; er wordt geluisterd maar heeft geen enkele

invloed op de besluitvorming.” “Bij mij wordt de indruk gewekt dat inspraakbijeenkomsten worden georganiseerd om buurtbewoners de illusie van inspraak te geven, terwijl de gemeente toch wel zijn plannen doordrukt.”

Directe invloed

Veel respondenten willen het referendum voor meer directe invloed. “Zorg voor meer invloed van burgers op besluitvorming. Dus meer referenda, krijg je een mooi beeld of je op het goede spoor zit.” “Geef de burger meer invloed via bindende (en niet raadgevende) referenda.” “Het zou fijn zijn als er een plek was waar je als burger direct je mening kon uiten zoals via referenda o.i.d. Nu erg indirect. Ik heb nu niet het gevoel dat ik vertegenwoordigd ben.” Een referendum moet ook via internet kunnen. “We moeten af van de getrapte democratie: eerst mensen kiezen die dan alles beslissen. Referenda naar Zwitsers model is democratischer en is met de moderne communicatie nu ook mogelijk.” “Meer directe democratie, minder partijpolitiek.” En durf als gemeenteraad. “Doe eens wat experimenten met ‘directe democratie via het internet.’” “Luister naar wat de Stadjes zelf willen en geen veel te dure en onnodige prestigeobjecten er doordrukken. Durf daarom een referendum aan en handel naar de uitslag.” Een hele enkele keer wordt dit middel juist verworpen. “Geen referendum! Vaker het soort informatiebijeenkomsten als over het AZC.”

De gemeenteraadsleden worden ook aangespoord om **burgerinitiatieven vanuit de wijken te steunen**. Zij moeten die meer ruimte geven. “Raadsleden zouden nog veel meer kunnen aansluiten bij burgerinitiatieven.” En dan gaat het ook over afstaan van zeggenschap. “Geef burgers meer zeggenschap, zeker in hun eigen buurt.” Een aantal respondenten roept op om te **experimenteren**. “Betrek bewoners veel meer in het besturen van de stad. De tijd van vertegenwoordiging is voorbij, het is tijd voor gedistribueerde democratie. Een voorstel zoals Co-operative Council, of burgerbudgetten, past veel meer in deze tijd dan in een klein groepje in een kamer bakkeleien over ‘wat goed zou zijn’. Het gaat om wat echt werkt, en dat zie je in de praktijk. Durf meer te experimenteren.”

Ook genoemd:

- “Gebruik intensiever contact met Stadjes, via hearings, panels, focusgroepen, enquêtes.”
- “Ook bewoners letterlijk in de raad mee laten doen, zonder dat ze lid zijn hoeven te zijn van een politieke partij.”
- Rondvraag voor de tribune
- Jaarlijkse gemeentelijke verantwoordingsdag.
- “Meer gebruik maken van de deskundigheid van burgers bv door het vormen van werkgroepen van burgers, ambtenaren en raadsleden rond een bepaald thema.”

5. Gebeurt er dan helemaal niks?

Nee, niet alle ideeën en adviezen zijn nieuw of gebeuren niet al. Er gebeurt al best veel. Raadsleden zullen wellicht vinden dat ze al vaak in de wijken komen of anderszins als fractie ‘weten wat er speelt’. Een aantal respondenten weet of ziet ook wel dat dat raadsleden hun gezicht in de wijk laten zien. “Overigens weet ik een (groot) aantal raadsleden naar vermogen hun gezicht in wijken en bijeenkomsten probeert te tonen. En kritiek dat je ze te weinig ziet, is vaak al te makkelijk.” Maar toch: “Op enkele uitzonderingen na zien wij de raadsleden veel te weinig in de wijken.” Het gaat veel respondenten vooral om méér zichtbaarheid. Wellicht zijn er mogelijkheden voor verbetering van de zichtbaarheid waar het de ‘raad als geheel’ betreft.

Experimenten

Een aantal suggesties gebeurt al, maar dat is blijkbaar niet bij iedereen bekend. Om een aantal te noemen. Zo zijn er werk- en wijkbezoeken. Zo houdt de raad al wel degelijk af en toe hoorzittingen (maar dan wel vooral met experts en niet zozeer bewoners). Zijn er bij vrijwel alle raadsvergaderingen Gasten van de Raad aanwezig, waarbij steeds wisselende raadsleden met de Gasten in gesprek gaan ("Ik ben een keer Gast van de Raad geweest. Een geweldig goed initiatief en het was erg leuk."). Heeft de raad eenmaal een enquête gehouden (Noorderplantsoen). En zijn er raadsleden actief op Twitter. Ook burgerinitiatieven hebben de belangstelling van de raad. Verder is er best bereidheid tot experimenteren. Dat bleek wel tijdens het raadsdebat over gebiedsgericht werken op 23 maart 2016. Raadsleden zijn daarna aangehaakt bij vijf experimenten in de stad met nieuwe methoden van participatie van Stadjers en experimenten met nieuwe vormen van lokale, directe democratie. Deze vijf experimenten zijn: de Coöperatieve Wijkraad, het Wijkbedrijf Selwerd, Golvend Lewenborg, de Gebiedscoöperatie Zuid en Herontwikkeling A-kwartier in de vorm van een zogeheten Veranderlab. De raad volgt deze vijf experimenten intensief waarbij het ook gaat over de rol van raadsleden als volksvertegenwoordiger.

6. Bespreekpunten voor de commissie

Uiteraard kan het gesprek in de commissie over alles in de enquête gaan. De volgende mogelijke bespreekpunten focussen zich echter op de thema's 'zichtbaarheid', 'betrokkenheid', 'gehoord worden' en 'invloed'. Ondanks het feit dat raadsleden en -fracties actief zijn om zichtbaar te zijn en contact te maken met Stadjers, er middelen zijn om inwoners te horen en er voor burgers manieren bestaan om invloed uit te oefenen, geeft de uitslag van de enquête aanleiding de discussie over een aantal punten aan te gaan:

1. De meerderheid van de respondenten heeft geen vertrouwen in de besluiten van de gemeenteraad, heeft niet het gevoel invloed te hebben op wat er in eigen buurt gebeurt via de raad, en voelt zich niet vertegenwoordigd door de raad.
 - a. Wat zegt dit u?
 - b. Waar komt dit vandaan?
 - c. Wat zou hieraan gedaan kunnen worden?
2. De respondenten doen suggesties om de betrokkenheid van Stadjers bij de gemeentelijke politiek te vergroten, zoals referenda, enquêtes en het organiseren van fysieke ontmoeting (daarnaast nog een heel veel meer, zie hst. 3 en 4)
 - a. Wat zegt het u, dat enquêtes en fysieke ontmoeting veel worden genoemd, terwijl beide toch al veelvuldig plaatsvinden?
 - b. Wat valt hieraan te doen?
 - c. Wat vindt u van de andere suggesties die gedaan worden?
3. Raadsleden moeten zichtbaarder zijn, volgens veel respondenten. Er wordt gesuggereerd dat het raadswerk teveel op het stadhuis gebeurt (ellenlange vergaderingen) en te weinig in de stad (behalve in verkiezingstijd).
 - a. Herkent u de gesuggereerde scheefgroei tussen vergaderen en contact met de stad?
 - b. Zo nee, hoe zou het dan komen dat het wel zo door veel respondenten wordt ervaren?
 - c. Zo ja, hoe zou dit kunnen worden hersteld?
 - d. Wat vindt u van de suggesties die door de respondenten zijn gedaan (hst 3 en 4)?

4. Het inspreken in commissie of raad gaat blijkbaar niet altijd naar tevredenheid. De inspreektijd zou te kort zijn en er zou te weinig met de inspraak gedaan worden in het vervolg van de behandeling.
 - a. Is dit een herkenbaar en/of terecht signaal?
 - b. Zijn er mogelijkheden om het inspreken bevredigender en effectiever te laten verlopen?

Bijlage: 'Weten wat er speelt'. Wat zegt de enquête daarover?

'Weten wat er speelt'. Wat zegt de enquête daarover?

Dikke rode draad in de enquête: respondenten wensen zichtbaardere raadsleden om ze kunnen laten weten wat er speelt en leeft in de wijk. Een aantal keren werden ook enquêtes als 'Stad en Raad' genoemd als middel voor de raad om een beeld te krijgen wat de Stadgers bezighoudt. Ook uit de antwoorden bij deze enquête zijn onderwerpen te halen die bij veel deelnemers leven. Vooral de vraag over adviezen en suggesties voor de raadsleden zorgde voor thema's waar de raad volgens respondenten zich mee bezig zou moeten houden of die de respondenten zelf bezighouden. Voor alle onderwerpen is doorlezing van alle antwoorden op de open vragen vereist, maar de meest terugkerende onderwerpen zijn (geïllustreerd met steeds één quote over het onderwerp):

Ouderen

Bottom line: Te veel aandacht voor jongeren(huisvesting). "Meer aandacht voor wensen van ouderen (alles is nu gebaseerd op jongeren)."

Studentenoverlast

"We hebben een huis gekocht ver buiten de stad. Na jarenstudentenoverlast en festivalherrie met misselijkmakende basdreunen waren we er helemaal zat van. Als je geen student bent, heb je in de stad niks meer te zoeken." Genoemd als apart onderwerp voor gemeenteraadsvergadering: "Hoe houden we de binnenstad leefbaar voor alle soorten bewoners? Studenten voeren steeds meer de boventoon."

Evenementen

"Beetje minder lawaai in de zomer, kan dat? Word horendol van al die festivals."

Verkeersveiligheid

"Automobilisten sjezen door de straten alsof het niets is, terwijl er veel kinderen wonen en op straat spelen."

Vuil op straat

"De binnenstad wordt elke dag aangepakt, maar in de wijken rondom is enorm sprake van zwerfafval waar ik me aan erger."

Zuidelijke Ringweg

"Ik maak me zorgen over de gezondheid en veiligheid van de direct aanwonenden."

"Prestigieuze", "megalomane" en "geldverslindende" projecten

Vaak genoemd: het Groninger Forum. "Kost belachelijk veel geld, waar veel zinnigere dingen mee gedaan hadden kunnen worden!" Maar een advies is ook: "Schiet op met de bouw van het Forum."